

יבמות צח

עניין: רבי עקיבא אמר שני דברים

מרומי שדה (הנצי"ב)

בראשית רבה מד

ו הָיָה דָבָר ה' אֶל אַבְרָם בְּמַחְזָה
לְאָמרוֹ. יִעֲשֶׂהָ לְשׁוֹנוֹת נִקְרָאת,
נְבוֹאָה חֲזוֹן הַטָּפָה דְבוּר אָמִירָה
צוּרֵי מִשָּׂא מִשָּׁל מְלִיצָה חִידָה.

דף צ"ח א'. שנית דברה עמו שכונס שליטת לא דברה עמו
שכונס. פי' דדיבור, חלל צאמירכ שכוף קל
מדיבור. ומיושג כל קושיות כחוס' דג"ח על וד"ח רנצ"י.
ופי' צב"ר פי' לך לך פי' מ"ד עשרה לשונות נקראת נבואה כו'
ח"ח היא קשה שזכרון כו' ר' יוחנן אמר דיבור כו' :

עיון יעקב (על העין יעקב)

מט על ספסל זה ישב ר"ע ואמר ב' דברים גר נושא אשת אחיו מאמו ואמר ויהי דבר ה' אל יונה שנית לאמר שנית
דברה עמו שכינה שלישיית לא דברה עמו שכינה. הנה צ"ל על פי הדרש איך תלוי שני דרשות זה בזה.
ובפרטות לפי מה דקאמר אבע"א שאני הכא דקאמר מעשה אחרנא בהדדי. ונ"ל ע"ד דאיתא בילקוט ירמיה רמז
שכ"ה בשם המכילתא וז"ל יונה תבע כבוד הבן ולא כבוד האב מה נאמר בו ויהי דבר ה' אל יונה שנית נדבר עמו
שלישיית לא נדבר עמו עכ"ל. וכתב הרד"ק ריש יונה וז"ל אמרו יונה תבע כבוד הבן ר"ל חושש לכבוד ישראל
לפיכך ברח לחוצה לארץ שאינה מקום נבואה כדי שלא ישלחוהו האל יתברך לנינוה שידע שיהיו קרובי תשובה
ויהא בזה עונש לישראל ולא חשש לכבוד האל לכן שנית דברה עמו שכינה ולא שלישיית עכ"ל הרד"ק ובאמת
לכאורה צ"ע דמה חטא יונה בזה כיון שהיה סניגורן של ישראל שגם הקב"ה חפץ בה אלא צ"ל דבאמת ידע הקב"ה
שאיך זה עונש לישראל שהתשובה מחמת יראה אינה תשובה שלמה וכדאיתא שם במדרש יונה בילקוט דף פ"א

ע"א שלאחר ארבעים יום שבו לדרכיהם הרעה ע"ש כי
תשובה מחמת יראה אינו תשובה גמורה ואיתא לעיל
בפ' החולץ דף מ"ח ע"ב תניא רבי חנניא בן גמליאל
אומר מפני מה גרים בזמן הזה מעונין ויסורין באין
עליהם מפני שלא קיימו ז' מצות בני נח רבי יוסי אומר
גר שנתגייר כקטן שנולד דמי אלא מפני מה מעונין אבא
חנן משום רבי אלעזר אומר לפי שאין עושין מאהבה
אלא מיראה וא"כ בזה מתורץ דר"ע דרש גר נושא אשת
אחיו מאמו משום דגר שנתגייר כקטן שנולד דמי
כפרש"י וא"כ תקשה לך א"כ מפני מה גרים מעונין
ויסורין באין עליהם דאי משום שלא קיימו שבע מצות
בני נח הא כקטן שנולד דמי ואי משום דעובדין מיראת
העונש קשה מנ"ל דיראת העונש לאו כלום הוא להכי
קאמר שנית דברה עמו ולא שלישיית קשה הא יפה עשה
לסניגורן של ישראל אלא צ"ל דתשובה מחמת יראה
לאו כלום הוא א"כ שפיר הגרים מעונין ויסורין באין
עליהן: (בגמרא) ומי מהימן והאמר ר"א אמר רב כל ת"ח

מכילתא פרשת בא - הקדמה

נמצאת אתה אומר שלשה נביאים הם אחד תבע
כבוד האב וכבוד הבן. ואחד תבע כבוד האב ולא
כבוד הבן. ואחד תבע כבוד הבן ולא כבוד האב.
ירמיה תבע כבוד האב וכבוד הבן שנאמר נחנו
פשענו ומרינו וגו' (איכה ג) לכך נכפלה נבואתו שנאמר
ועוד (יוסף) [נוסף] עליהם דברים (ירמיה לו). אליהו
תבע כבוד האב ולא כבוד הבן שנאמר קנא קנאתי
לה' אלהי צבאות וגו' (מלכים א יט) ומה נאמר ויאמר
לך שוב לדרכך מדברה דמשק וגו' ואת יהוא בן
נמשי תמשח למלך על ישראל ואת אלישע בן שפט
תמשח לנביא תחתך שאין ת"ל לנביא תחתך אלא
שאי אפשרי בנבואתך. יונה תבע כבוד הבן ולא כבוד
האב. שנאמר ויהי דבר ה' אל יונה שנית לאמר
(יונה א) שנית (ודבר) [נדבר] עמו לא שלישיית. רבי

ילקוט שמעוני יונה ג, ג

לב יד) וינחם ה' על הרעה אשר דבר, ארבעים יום
האריך אפו נגד ארבעים יום ששלח ליונה
לנינוה, ולאחר ארבעים יום שבו לדרכיהם
הרעים יותר מן הראשונים ונבלעו המתים
בשאל תחתית שנאמר (איוב כד יב) מעיר מתים
ינאקו.